

Mezikontinentální podzemní chodby dávných civilizací

V roce 2003 se v Podmoskevské oblasti, v blízkosti Solněnogorsku stala tajemná událost. Řidič Vladimir Savčenko z Verešinské obecní správy, našel v „Bezdném jezeře“ záchrannou vestu US Navy s identifikačním označením, které sděluje, že patřila námořníkovi Samu Beloskymu z torpédoborce "Cowell", který byl potopen teroristy 12. října 2000 v Adenském přístavu. Tragicky zde zahynuli čtyři námořníci a 10 jich zmizelo, včetně Sama Belosky. Je možné, že je to jen nepřesná informace a není zde žádné tajemství?

Ilustrační snímek tunelu

Výslechem očitých svědků, účastníků popisované události bylo zjištěno, že záchranná vesta zde byla skutečně objevena a nápis na ní patří námořníkovi z lodi "Cowell" Samu Beloskymu.

Jak se mohla záchranná vesta z Indického oceánu dostat do jezera v rozlehlém centrálním Rusku, do vzdálenosti 4000 km v přímé linii? Jaká byla její cesta? Je možné, že to bylo nějakým neznámým podzemním tunelem, který spojuje odlehlé kontinenty na Zemi? Kým a kdy byly tunely vytvořeny a proč?

Mnohokrát byly různými badateli na všech kontinentech nalezeny podzemní tunely, bunkry, doly a podobné objekty. Mimo různé jeskyně, vytvořené přírodou, existují podzemní dutiny zhotovené předchozími civilizacemi - dávným lidstvem. Existují nejen v podobě obřích podzemních hal, jejichž stěny jsou opracovány neznámými mechanismy, nesoucí stopy sekundárních přírodních procesů, jako jsou usazeniny, krápníky, ale jsou také ve formě liniových staveb - dlouhých tunelů. Začátek 21. století je poznamenán zvýšením četnosti nálezů fragmentů takových tunelů na různých kontinentech.

Identifikace starých tunelů je nesnadný úkol, vyžadující rozsáhlé znalosti o technologii podzemních děl, transformačních mechanismů v zemské kůře a také všech podzemních prostor, v historickém vývoji naší planety. Takový postup je velmi potřebný, vzhledem k tomu, že hlavní rozdíl mezi starověkými tunely a moderními přírodními a umělými podzemními objekty je ten, že bez ohledu na to, jak je to divné, se staré objekty liší naprostou dokonalostí a úžasně přesným opracováním stěn dutin (jako by byly vytaveny), s ideálním směrem a orientací. Mají také obrovskou, kyklopskou velikost, což je nepochopitelné při našem porozumění starověku. Nikdo nemůže říci, že byly objeveny všechny najednou. Zhodnoťme tedy skutečné informace o starověkých tunelech a halách.

Na Krymu je dobře známá Mramorová jeskyně, která se nachází uvnitř hory Chatyr-Dag, v nadmořské výšce 900 m. (Viz obrázky.)

Během sestupu do jeskyně jsou mnozí návštěvníci uvítáni obrovskou halou ve tvaru roury, asi 20 metrů v průměru, nyní napůl zaplněnou balvany, které se zhroutily v důsledku mnoha zemětřesení a zavalily krasové usazeniny. Ze škvír ve stropě visí stalaktity a dole jsou stalagmity vytvářející fascinující dojem. Jen málokdo věnuje pozornost skutečnosti, že původně to byl tunel s dokonale hladkými stěnami, skrytý hluboko v pohoří, s orientací směrem k moři.

Stěny jsou dobře zachovalé a nemají žádné stopy po erozi - tekoucí vodě a krasových dutinách vytvořených následkem rozpouštění vápence. Před námi se objeví část tunelu, který vede do neznáma a začíná v nadmořské výšce asi 1 km nad Černým mořem. Vzhledem k tomu, že povodí Černého moře vzniklo na přelomu Eocénu a Oligocénu, před cca. 30 miliony let v důsledku pádu velkého asteroidu, který zpusťošil hlavní hřeben krymských hor, je vhodné předpokládat, že Mramorová jeskyně je fragmentem ze starobylého tunelu, jehož hlavní část se nachází v pohoří zničeném asteroidem a je stará alespoň 30 milionů let.

Jak vyplývá z poslední zprávy krymských speleologů, tak našli jinou obrovskou dutinu pod masivem Ai-Petri, malebně vztyčeným nad Alupkou a Simeizem. Kromě toho objevili tunely spojující Krym a Kavkaz.

Místní ufologové z Kavkazu, došli v průběhu expedice k závěru, že pod hřebenem Uvarova, naproti hoře Arus, jsou tunely, z nichž jeden vede na Krymský poloostrov a druhý přes města Krasnodar, Jejsk, Rostov na Donu se táhne až do Povolží. V Krasnodarském regionu se nachází větev ke Kaspickému moři. Bohužel, podrobnější informace členové expedice nepředložili.

V Povolží je dobře známý Medveditský hřbet, který detailně zkoumala expedice "Kosmopoisk" v roce 1997, zjistila zde a zmapovala rozsáhlou síť tunelů, kterou probádala na desítky kilometrů.

<https://www.youtube.com/user/UnionKOSMOPOISK>

Tunely mají kruhový nebo někdy oválný průřez, o průměru 7 až 20 metrů, v celé délce mají konstantní šířku a vedou směrem od povrchu až do hloubky 6-30 m. Jak se blížíme k Medveditskému hřebenu, průměr tunelů se zvyšuje z 20 na 35 metrů a dále až na 80 m a na samém konci je dutina o průměru 120 metrů, vysoustružená pod horou jako obrovský sál. V různých úhlech z něj vycházejí tři sedm metrů dlouhé tunely. Je zřejmé, že Medveditský hřeben je jakousi křižovatkou, kde se sbíhají tunely z dalších regionů, včetně Kavkazu. Odtud se tunely můžete dostat nejen na Krym, ale také do severních oblastí Ruska, na Novou zemi a dále na severoamerický kontinentu (podle sdělení Antona Anfilova).

Někteří věří, že v současné době jsou tunely používány jako přepravní trasy mezi základnami UFO, i když současní uživatelé nemusí být nutně jejich staviteli. Není divu, že Pavel Mironičenko v knize "Legend of LSP"

(http://razrusitelmifov.ucoz.ru/index/podzemnye_tonneli_zemli/0-171)

je přesvědčen, že celá Země, včetně Krymu, Altaje, Uralu, Sibíře a Dálného východu je plná tunelů. Zbývá jen najít jejich vstupy. To se děje ve většině případů náhodou. Například obyvatel Liskinské obce Seljavnoje ve Voroněžské oblasti, Jevgenij Česnokov spadl do díry, která byla jeskyní, ze které se rozbíhaly do různých směrů tunely, jejichž stěny byly pokryty různými znaky.

Na Kavkaze, v rokli nedaleko Gelendžiku, je známa již dlouho vertikální šachta, rovná jako šíp, asi jeden a půl metru v průměru, hluboká nejméně 100 m. Navíc je tak hladká, jako by byla vytavena. Studium jejich vlastností ukázalo, že stěny z obou tepelně a mechanicky opracovány, byly vytvořeny v hornině o síle 1-1.5 mm, což jí dalo mimořádně trvanlivé vlastnosti, které nelze vytvořit ani s dnešním pokrokem technologií, tavení stěn svědčí o působení vyspělé technologie. Kromě toho byla v dole zaznamenána intenzivní radiace. Je možné, že toto je jedna ze šachet, spojující povrch s horizontálním tunelem, vycházejícím z této oblasti do Povolží a na Medveditský hřeben.

Je dobře známo; že v poválečných letech (v roce 1950) byl vydán tajný dekret Rady ministrů SSSR na výstavbu tunelu přes Tatarskou úžinu, který by připojil železnici Sachalin. V průběhu doby, bylo tajemství odhaleno a doktor fyzikálně-mechanických věd L. S. Berman, který tam v té době pracoval, řekl v roce 1991 ve svých pamětech Voroněžské pobožce sdružení "Memorial", že stavitelé tunel nestavěli, ale rekonstruovali stávající tunel, který se zde táhl od starověku. Byl vybudován velmi moudře, s přihlédnutím ke geologii úžiny a zmínil se o podivných nálezích v tunelu: nepochopitelných mechanismech a zkamenělých kostrách zvířat. To všechno pak zmizelo na základny tajných zvláštních služeb. Vše potvrzuje

údaje z knihy Pavla Mironičenka, který tvrdí, že Dálný východ je spojen tunelem se Sachalinem, který možná vede skrze něj až do Japonska.

Zpráva o výstavbě tunelu na Sachalin:

<http://www.alexanderyakovlev.org/almanah/inside/almanah-intro/60390>

Překlad z použitých materiálů: Jan Pavlík, 26. 03. 2017